

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516203854
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8516203854.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., v spore žalobcu P. A. Š., H.. XX.X.XXXX, C. K. X, XXX XX E., zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., IČO: 47231785, so sídlom Užhorodská 21, 040 01 Košice, proti žalovanému GOOD ANGELS s.r.o., so sídlom Nová Ľubovňa 669, Nová Ľubovňa 065 11, IČO: 36 473 171, právne zastúpený JUDr. Andreou Kakulošovou, advokátkou so sídlom Werferova 1, 040 11 Košice, IČO: 50489721, v konaní o zaplatenie 10.000,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 7C 119/2016-61 zo dňa 15.1.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd konanie zastavil. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 10.000 eur s prísl., ktorá pohľadávka má základ v záväzkovom vzťahu žalobcu a žalovaného založeného mandátnou zmluvou o trénerskej činnosti zo dňa 17.7.2008.

Prvoinštančný súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému bol podaný odpor žalovaným. Preto platobný rozkaz súd zrušil.

Žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu, že žalovaný dňa 31.10.2017 v celom rozsahu pohľadávku aj s príslušenstvom uhradil. Žiadal konanie zastaviť.

Prvoinštančný súd podľa § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcovi, pretože žalovaný zavinil zastavenie konania tým, že zaplatil uplatňovanú pohľadávku po podaní žaloby v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Žiadal napadnuté uznesenie zmeniť v časti výroku o náhrade trov konania a rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, alebo aby bol výrok zmenený a aby nárok na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov konania nebol priznaný. Zastavenie konania procesne zavinil žalobca unáhleným konaním, kedy ešte pred skončením a rozhodnutím vo veci vedenej pred Arbitrážnou komisiou inicioval konanie pre totožnú pohľadávku aj pred Okresným súdom Stará Ľubovňa. Je v rozpore so základnými zásadami a účelom civilného sporového konania, aby bola takto procesne postihovaná strana, ktorá na základe právoplatného rozhodnutia arbitrážneho orgánu riadne plní svoju povinnosť, uhradí protistrane istinu, úrok z omeškania, trovy konania, ako aj trovy právneho zastúpenia v tomto konaní a následne

v dôsledku neuváženeho postupu žalobcu je nútená uhrádzať trovy konania v 100 % výške, ktoré by nikdy nemuseli vzniknúť, pokiaľ by začatie konania žalobca neinicioval ešte pred samotným rozhodnutím Arbitrážnej komisie.

4. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania je správne.

Žalobca si svoj nárok uplatnil riadnou civilnou žalobou pred všeobecným súdom na nevyplatenú odmenu vo výške 10.000 eur s prísl. Len konaním pred všeobecným súdom môže sa žalobca domôcť svojich práv s výsledkom, ktorý bude meritórne rozhodnutie vo veci samej a môže slúžiť ako exekučný titul. Skutočnosť, že žalobca si uplatňoval svoj nárok voči žalovanému aj spôsobom, ktorý mu umožňuje vec riešiť mimosúdne so žalovaným prostredníctvom Arbitrážnej komisie, nemôže ovplyvniť toto jeho právo. Podľa § 3 CSP totiž súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

Žalovaný nepreukázal nedostatok právomoci súdu vo veci konať tým, že vo veci konala Arbitrážna komisia. Zo zákona v prípade, že nie je daná kompetencia iného orgánu na konanie, je kompetentný konať všeobecný súd. Žalobca preto dôvodne hľadal ochranu svojho nároku na prvoinštančnom súde. Uplatnenia nároku pred všeobecným súdom a skutočnosť, že na základe interných nástrojov, ktoré využil žalobca, žalovaný žalobcovi plnil bez toho, aby súd musel meritórne o tomto nároku rozhodnúť, spôsobilo zastavenie súdneho konania.

5. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane..

Uvedené zákonné ustanovenie znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu a vychádza sa len z procesného zavinenia vzniku týchto trov.

V prejednávanej veci je za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania považovaný žalovaný. Žalovaný svoj dlh splnil po podaní žaloby dňa 31.10.2017, keď žalobca bola podaná dňa 13.10.2016. Svojim správaním po začatí sporu vyvodil u žalobcu nevyhnutnosť zobrať späť dôvodne podanú žalobu.

Preto správne posudzoval prvoinštančný súd zodpovednosť za vzniknuté trovy a ustálil, že za tieto trovy zodpovedá žalovaný. Preto odvolací súd v tomto rozsahu napadnutý výrok uznesenia prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca. Žalobca si uplatnil odvolacie trovy v podaní, ktoré doručil prvoinštančnému súdu dňa 13.2.2018, v ktorom sa vyjadruje k odvolaniu žalovaného. Tento procesný úkon žalobcu nebol súdom vyžiadaný a nevyplýva ani z ust. § 373 ods. 3 CSP. Podľa § 373 ods. 3 CSP bolo žalobcovi odvolanie doručované len na vedomie, pretože sa týkalo odvolania proti uzneseniu a nie odvolania vo veci samej. Aj napriek tomu sám žalobca zaujal k odvolaniu písomné stanovisko. Odvolací súd trovy odvolacieho konania, aj keď v odvolacom konaní bol žalobca úspešnou stranou sporu, aplikujúc ust. § 251 CSP nepriznal. Vzniknuté trovy považoval odvolací súd za neúčelne vynaložené výdavky.

7. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.